

Redakcja i Administracja:
Kraków, ulica Filipa L. 11 (I. piętro).

Adres na telegramy: Naprzód, Kraków.
Telefon Nr 203. — Konto czekowe Nr 34.005.

Prenumerata miesięczna:
z dostawą 2 K, bez dostawy 1 K 60 h,
z przesyłką 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2/3 szyl.,
70 ctm. amerykań.

Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40 h,
z dostawą do domu 48 h.

Rozm. 8 h, poświęcony 4 h.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) o godzinie 5 popołudniu, a nadto w poniedziałki i dni poświęcone o godzinie 9 rano.

Dział Inzeratowy: Kraków, pl. WW. Świątych 8, L. p.

Ogłoszenia (Inzeraty)

kosztują od miejsca wiersza jednosłupowego
drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz
20 halercy, następnie po 10 hal. — Nadesłane
od miejsca wiersza drukiem petitowym po 40
al. za każdy raz. Śluby, zaręczyny i nekrologi
po 80 hal. od wiersza za każdy raz.
Załączniki (prospekty i t. d.) przyjmuje się za
cenę 2 kor. za 100 egzemplarzy dla zamie-
scowców, a 1 kor. za 100 egzemplarzy dla
miejscowych prenumeratorów.

Reklamae otwarte są wolne od opłaty po-
zostawionej. — Redakcja rękopisów nie zwraca
i bezimiennych listów nie uwzględnia.

Ministerium lichwy.

Uratowali chwilowo rząd bar. Bieniertha wiedeńscy chrześcijańsko-socjalni przy pomocy zawieszonego od nich Koła polskiego. Rządowi temu groziła upadkiem sprawa banku Łódzkiego, bezcelne wydanie chłopów bośniackich na łaskę i niełaskę kilku budapeszteńskich lichwiarzy. Było to nadużycie tak grube, że szanujący się parlament nie powinienby ani chwili dłużej cierpieć takiego rządu. Ale klerykali wiedzą, czym jest dla nich bar. Bienierth. To też te same Bielohlawki, które głośno pykają całe życie przeciw „judeo-madziarom”, skwapliwie stanęły w obronie bar. Bieniertha mimo, że on właśnie wydał chłopów bośniackich na łup lichwy „judeo-madziarskiej”. Zwalili wszystko na wspólnego ministra ska bu bar. Buriana, a czyścili, jak mogli, bar. Bieniertha od wszelkiej współwiny.

Sekundowało w tem antysemitom Koło polskie. Organ prezesa Koła piorunował przeciw „Burianowi-baszy”, który odegrał tu mimowoli rolę piorunochronu. Wszystkie gromy Koła polskiego i antysemitów ściągają na siebie, w ten sposób ratując również winny rząd bar. Bieniertha. Prezes Koła polskiego dr Głabiński tłumaczył w komisji obecne ministerstwo tem, że jest ono dopiero dwa miesiące w urzędowaniu, jeszcze takie młode, takie głupie, takie niewinne... Wszystkiemu winien Burian.

Jestto błaga zbyt przejrzyste. Bar. Bienierth nie od dwóch miesięcy, lecz od pół roku z górą jest prezydentem ministrów. A że przyjaciel polityczny dra Głabińskiego, p. Biliński, jest od dwóch miesięcy ministrem finansów, to bynajmniej odpowiedzialności rządu nie zmniejsza. Ministrowi nawet w pierwszym dniu swego urzędowania nie wolno robić głupstw ani świństw.

A współwina rządu bar. Bieniertha jest widoczna jak na dłoni. W nocy do bar. Buriana przyjmuje bar. Bienierth udzielenie koncesji lichwiarzom budapeszteńskim z „najuprzejmiejsem podziękowaniem” do wiadomości („mit dem Ausdruck verbindlichsten Dankes”) i oświadcza, że żadnych zarzutów („keine Einwendung”) nie podnosi.

Mimo to Koło polskie i antysemita stanęli w obronie rządu bar. Bieniertha. Większość komisji aneksyjnej przez odrzucenie wniosków posła Daszyńskiego i Vukowicza jeszcze raz uratowała ministerium Bienierth-Biliński.

Ale na podatku piwnym i wódczanym ministerstwo to tak się potknie, że już nie wstanie.

„Gubernia chełmska“.

Widzimy tedy, że gubernia chełmska będzie miała olbrzymią większość polsko-katolicką i mniejszość rusińsko-prawosławną, wynoszącą nie więcej nad 1/4 część ogółu mieszkańców nowej gubernii. Cel, w jakim tworzy się tę ostatnią, był już niejednokrotnie formułowany w rosyjskiej prasie nacjonalistycznej. Chodzi jej przede wszystkim o to, aby uchronić od skatoliczenia i polonizacji część Rusinów, którzy jeszcze wyznają prawosławie, a którzy powinni, jej zdaniem, wcześniej czy później przysilić się na. Następnie prasa nacjonalistyczna rządowa żywi nadzieję, że przez utworzenie gubernii chełmskiej da się odzyskać dla prawosławia i na rodowości ruskiej wszystkich byłych „opor nych”, którzy przeszli po ukazie tolerancyjnym na katolicyzm. Wreszcie też same żywioły nacjonalistyczne wierzą, że uda im się zrusyfikować i sprawosławiać całą polską ludność przyszłej gubernii chełmskiej.

Cel ten ma być osiągnięty za pomocą środków następujących. Gubernia chełmska przejdzie pod władzę generała gubernatora kijowskiego. Cerkiew prawosławna otrzyma w niej szczególne przywileje, jeszcze większe, aniżeli posiadane obecnie. Wszystkie, istniejące na Litwie ograniczenia Polaków i katolików, zostaną wprowadzone w nowej gubernii chełmskiej w formie obostrzonej. Ukazy i rozporządzenia mławiewowskie, nieco zmodyfikowane w ostatnich czasach, a dotyczące

władania ziemią i używania języka polskiego, zostaną rozszerzone i na chełmszczyznę. Nie potrzeba dodawać, że oprócz zarządzeń ustawowych, na nową gubernię posypią się jak z rogu obfiteści najrozmaitsze szykany i środki wyjątkowe — od gwałtów wyznaniowych aż do przymusowego wywłaszczenia Polaków na sposób murawiewowski, zastosowany obecnie w Prusach i kolonizowania okolic o ludności katolickiej przez prawosławnych. Nowa gubernia stanie się rajem dla czynowników i popów — piekłem dla ludności polskiej i rusińskiej.

III.

Mylą się ci narodowcy ukraińscy, którzy przypuszczają, że oderwanie Chełmszczyzny od Królestwa Polskiego może wyjść na korzyść ukraińskiej sprawie narodowej. Nic bardziej fałszywego. Gdyby bowiem terytorium rusińskie pozostało przy Królestwie Polskiem, to losy narodowości rusińskiej na tym skrawku przedstawiałyby się w następujący sposób. W razie otrzymania przez Królestwo autonomii, władze autonomiczne musiałyby uwzględnić język rusiński w szkole, sądzie i urzędzie z dwóch względów. Przede wszystkim dla usunięcia resztek systemu rusyfikacyjnego, który rząd rosyjski starał się zachować właśnie w okolicach o ludności prawosławnej. Następnie, pod parciem opinii publicznej — postępowej i demokratyczno-socjalistycznej. Dość przypomnieć, że we wszystkich dotychczasowych projektach, czy to autonomii Królestwa, czy samorządu miejskiego i ziemskiego, formułowanych w imieniu społeczeństwa polskiego, prawa języko we Rusinów chełmskich zawsze były uwzględniane. W razie, gdyby Królestwo autonomii nie posiadało, rząd w swych zapędach rusyfikatorskich musiałby, bodaj w drobnej mierze, dla osłabienia Polaków, popierać (naturalnie nie szczerze) dążenia ukraińskie. Przecież mamy na to dowody z przeszłości. Kiedy na Ukrainie kazania ukraińskie były surowo zakazane, w Chełmie na nie pozwalano, a już w nowszych czasach żywioły rusyfikatorsko-antypolskie uciekały się nieraz do odezwu w języku ukraińskim.

Po utworzeniu gubernii chełmskiej rząd naturalnie będzie uważał wszelkie kokietywanie Ukraińców za szkodliwe. Przede wszystkim bowiem gubernia chełmska, jako przyłączona do generała gubernatorstwa kijowskiego, wejdzie w skład tego terytorium, na którym rząd właśnie toczy walkę z ruchem ukraińskim, więc nie będzie chciał go wzmacniać. Następnie do walki z polskością będzie miał cały aparat administracyjny, zapatrzony w tak szerokie pełnomocnictwa, że ukraiństwo jako oręż antypolski stanie się dlań zupełnie zbytecznym. Wreszcie gubernia chełmska stanie się terenem walki, zupełnie przypominającej to, co się działo w latach 1875—1905, kiedy cały system rusyfikacyjno-prawosławny rozbił się o oporność sfanatyzowanej masy ludu, który w walce o katolicyzm stał się polskim. Wznowienie orgii wojującego knutem prawosławia — niewątpliwie w przyszłej gubernii chełmskiej — przyczyni się tylko do wzmocnienia fanatyzmu katolickiego mas, a co za tem idzie i procesu polonizacji Rusinów.

Tak więc ruch ukraiński — wbrew przypuszczeniom niektórych jego zwolenników — na wyodrębnieniu Chełmszczyzny nie nie zyska. Natomiast ludność rusińska — nawet ta prawosławna — znajdzie się w warunkach bez porównania gorszych niż obecnie. Przede wszystkim całą gubernię będą gnioły ustawy wyjątkowe, które pośrednio dadzą się we znaki polskości. Wszak już obecnie rząd zakazuje Rusinom z Królestwa przesiedlać się na Sybir. Z czasem do tego przyłączy się kolonizacja, osiedlająca przybyszów ze wschodu, w każdym razie „pewniejszych” politycznie od najbardziej prawosławnych „chochłów”. Jeśli dodać do tego wszystkiego wzmoczone zdzierstwo zgrai uprzywilejowanych popów i czynowników rusyfikatorów, to trzeba będzie przyznać, że los Rusinów prawosławnych w przyszłej gubernii chełmskiej nie stanie się godnym zażdroszczy.

IV.

Jakież my, socjaliści polscy, powinniśmy zająć stanowisko wobec planowanego przez rząd utworzenia gubernii chełmskiej?

MAPA CHEŁMSZCZYZNY.

Oto mapa tych powiatów Królestwa Polskiego, z których ma być wykrojona „gubernia chełmska”. Rzut oka na nią przekonuje, jak znikomo mała jest tam liczba miejscowości, w których ludność prawosławna wynosi 50 procent lub więcej; miejscowości te są na tej mapie ukośnie zakreślane. Krzywa ludności polskiej widoczna jest z tej mapy. Bliższe szczegóły znajdzie czytelnik w gruntownym, przez znawcę tamtejszych stosunków napisanym artykule „Gubernia chełmska”, zamieszczonym we wczorajszym i dzisiejszym numerze „Naprzodu”.

Dążąc do niepodległości Polski, uważamy, że i dla Ukraińców, tak samo jak i dla Litwinów najodpowiedniejszą formą organizacji terytorium narodowego jest własne państwo niepodległe. Pomiedzy sąsiadującymi ze sobą państwami niepodległymi mogą istnieć bliższe związki — czy to w formie sojuszu ekonomiczno-politycznych, czy to nawet pod postacią federacji. Dwa państwa, sąsiadujące ze sobą, bardzo łatwo mogą dojść do porozumienia w sprawie wyrównania granic — czy to ze względów ekonomicznych, czy w celu przyłączenia skrawków terytorium etnograficznego danej narodowości, należących do państwa obcopelemennego. I wyrównanie granic między Polską a Ukrainą w drodze umowy parlamentu warszawskiego z parlamentem kijowskim przy zasięgnięciu zdania ludności bezpośrednio zainteresowanej w drodze plebiscytu, byłoby rzeczą naturalną. Tą drogą zapewne część przyszłej gub. chełmskiej zostałaby odstąpiona Ukrainie.

Jednakże w chwili obecnej nie mamy bynajmniej do czynienia z dobrowolnym wyrównaniem granic pomiędzy dwoma odmiennymi obszarami etnograficznymi. Tu

chodzi o zmianę potwornego systemu gnębienia i rusyfikacji na jeszcze potworniejszy, a wydający się rządowi bardziej skutecznym. Tu chodzi o cofnięcie rozwoju życia znacznego skrawka kraju w interesie najeźdźczego rządu i zaborczego polonizmu — jednakowo wrogiemu tak Polakom jak i Rusinom.

Już samo to nakazuje nam zwalczać projekt oderwania od Królestwa Polskiego byłych unickich powiatów. Ale jest jeszcze inny wzgląd bardzo poważny, nakazujący nam takie traktowanie projektu. Chodzi o to, że utworzenie nowej gubernii wywoła niesłychane spotęgowanie fanatyzmu wyznaniowego wśród mas ludowych. Prześladowanie żywiołu polskiego i polszczęcie się będzie miało przede wszystkim charakter wyznaniowy. Ludność nieprawosławna zostanie poddana wyrafinowanym mękom przez traktantów Eulogiusza, wskutek czego zaogni się walka, wzmacniająca stanowisko i znaczenie kleru katolickiego, co niezmiennie utrudni wszelką pracę uświadamiającą wśród masy ludowej. Socjalizm na długie lata straci możliwość szerzenia się wśród rozegzaltowanej

pod względem wyznaniowym, opanowanej przez kler ludności. Duchowieństwo, które w dobie prześladowań religijnych wyrasta na jedynego, naturalnego kierownika ludu, uczyni wszystko, aby nie dopuścić do wolnej myśli postępowej. Zaczofanie więc powszechne stanie się udziałem tej nieszczej śliwej masy prześladowanych chłopów i robotników.

Tak więc projekt oderwania od Królestwa Polskiego tych kilku powiatów siedleckich i lubelskich, które mają utworzyć gubernię chełmską, musi być przez nas zwalczany i ze względu na zagrożone interesy najżywniejsze — polityczno-społeczne i kulturalno-narodowe — ludności miejscowej i ze względu na losy socjalizmu w tym kraju.

St. Os...arz.

Strejk pocztowy w Paryżu.

We środę, jak doniosły telegramy, wybuchł strejk pocztowy w Paryżu, który — co rząd sam przyznaje — zaczyna rozszerzać się na większe miasta, jak Bordeaux, Lyon, Lille, Havre itd. Wypadki przed wybuchem strejku odbywały się w następującym porządku:

We wtorek obradowała Izba deputowanych nad interpelacją posłów socjalistycznych Sembata i Willma, którym ze strony rządu odpowiedział poseł Deschanel i minister Barthou. Izba debatę dalszą odroczyła na czwartek. We środę pocztowcy proklamowali wybuch strejku, który natychmiast objął wszystkie urzędy pocztowe. W centralnym urzędzie przy ul. Louvre cały personal opuścił pracę, a naczelnika, przemawiającego „w imieniu żon i dzieci”, wyśmiano. O godzinie 9 wieczór odbył się mityng w hipodromie, w którym wzięło udział 10.000 funkcjonariuszów, na którym jednogłośnie uchwalono stanowisko komitetu strejkowego. W ciągu obrad przybyło mnóstwo depesz z prowincji, gdyż telegraf funkcjonował naleyście — dla strejkujących. Przewodniczący komitetu Pauron miał na stole aparat telefoniczny, przez który zawiadomił prowincję o uchwale strejkowej. Pauron zamknął mityng słowami: „Gdyby Clemenceau znajdował się w tej sali, przekonałby się o naszej solidarności. Nie możemy czekać do czwartku, gdyż walka już wybuchła i będziemy walczyć. Powróćmy do służby tylko pod warunkiem, że dadzą nam najzupełniejsze zadośćuczynienie”.

Mityng zakończył się uchwałą, aby dotychczasowy komitet się rozwiązał i utworzony tajny komitet, celem uchronienia się przed zamachami rządu.

Rezolucja

uchwalona na mityngu opiewa:

„Urzednicy, podurzednicy i robotnicy pocztowi i telegraficzni, zgromadzeni 11 maja w liczbie 10.000 w hipodromie dla dania wyrazu swemu oburzeniu z powodu złamania słowa przez rząd, uchwalają porzucić pracę i prowadzić walkę, dopóki nie otrzymają pełnego zadośćuczynienia; oprócz tego żądają otwarcie prawa utworzenia syndykatu, choćby to kosztowało nie wiedzieć co”.

W ministerstwie.

Gdy podsekretarz poczt Simyan dowiedział się o tej uchwale, udał się zaraz w noc do centralnego urzędu pocztowego w ul. Grenelle, gdzie odbył dłuższą konferencję z na-

czelnikami oddziałów. Stąd późno w nocy udał się do ministerstwa spraw wewnętrznych, gdzie obudził Clemenceau; sprowadzono ministra handlu Barthou i odbyło naradę trwającą do rana.

Rezultatem tej narady są następujące uchwały: Komendant fortu de la Briche otrzymał rozkaz, aby na wypadek przyłączenia się robotników centrali elektrycznej do strejku edkomenderował 30 żołnierzy do centrali w Saint Denis dla utrzymania jej w ruchu; dalej zarządzono, aby kilka pułków piechoty, które miały opuścić Paryż celem udania się na manewry, zostały zatrzymane w mieście do 18 b. m.; prefekt policyi Lepine zarządził pilnowanie wszystkich urzędów pocztowych i kabli podziemnych; pułk inżynierów w Wersalu i takiż pułk w Arras otrzymały rozkaz, aby swe aparaty telegraficzne razem z obsługą przesłały do Paryża.

Skutki strejku

mimo urzędowych zaprzeczeń dały się zaraz w pierwszym dniu dotkliwie odczuć. Przy pocztach kolejowych połowa personalu odrazu nie stanęła do pracy; na dworcu Saint Lazare strejkujący zniszczyli dokumenty odnoszące się do przesyłek wartościowych; w centralnym urzędzie przy ul. Grenelle praca zupełnie ustała.

Urzednicy telegraficzni uchwalili poprzeć strejkujących przez rozpoczęcie biernego oporu. Oświadczyli oni, że mają różne sposoby przeciagania godzinami nadawania i odbierania depesz i z tych sposobów zrobią użytek. Nadzieja rządu, że uda mu się na wielką skalę zastosować telegraf bez drutu, okazała się zwodniczą, gdyż — jak jeden telegrafista na mityngu oświadczył — jest łatwą rzeczą skierować falę elektryczną w inną stronę.

Objawy sympatii dla strejkujących.

Równocześnie z mityngiem w hipodromie obradowała „Liga dla praw człowieka” w obecności 3000 ludzi. Deputowani Pressense, Sembat i Buisson napiętnowali postępowanie rządu, poczem wśród śpiewu „Międzynarodówki” uchwalono rządowi wotum nieufności.

Z Anglii otrzymują strejkujący objawy sympatii. Przewodniczący organizacji angielskich funkcjonariuszy pocztowych i telegraficznych, Davies, oświadczył swą zupełną solidarność z strejkującymi i przyrzekł pomoc materyalną.

Paryż. We wszystkich gałęziach służby pocztowej od wczoraj sytuacja prawie niezmienną. Usiłowania celem naklonienia nestrejkujących urzędników do bezrobocia, jak się zdaje, były bez rezultatu (?). W okolicy Lille druty telegraficzne poprzecinano. Zjednoczenie syndykatów departamentu Sekwany postanowiło odbyć w niedzielę wielkie mityngi, na których będzie omówiona kwestia strejku. W tym duchu rozwinięto akcję w związkach syndykalistycznych i giełdach pracy i twierdzą, że najpóźniej za 4 dni żadna linia telegraficzna nie będzie funkcjonowała; pokaże się — mówią — że wydane przez rząd zarządzenia były zwykłym humbugiem.

Paryż. Izba obradowała w dalszym ciągu nad interpelacją w sprawie strejku urzędników pocztowych i telegraficznych.

Dep. Jaurés oświadczył, że Clemenceau zwalcza dziś dzieło, do którego zawsze sam

dażył. Po tych słowach powstała ostra wymiana słów między radykałami i socjalistami. Ci ostatni zaczynają śpiewać „Międzynarodówkę”. Prezydent przerwał posiedzenie Izby wśród żywego poruszenia.

Paryż. Na wczorajszym posiedzeniu Izby deputowanych deputowany Le Quillet zaproponował następującą formułę porządku dziennego: Izba zdecydowana jest odmówić wszystkim urzędnikom prawa strejku i żądać od nich wypełnienia obowiązków wobec narodu, które przyjęli na siebie. Izba zdecydowana jest nadać urzędnikom pragmatykę służbową i wyraża zaufanie, że rząd zabezpieczy ogólne interesy kraju i będzie ich bronił.

Pierwszą część tej formuły przyjęto 454 głosami przeciw 59 głosom, drugą przyjęto w zwykłym głosowaniu, trzecią przyjęto 365 głosami przeciw 159. Następnie całą formułę uchwalono w zwykłym głosowaniu.

Paryż. Strejkujący urzednicy pocztowi odbyli w nocy wielkie zgromadzenie. Mowcy żądali wytrwania w strejku. Przyjęto rezolucję, aby wytrwać w strejku do ostatka.

Towarzysze!

W niedzielę 16 maja odbędzie się o godzinie 11 przed południem w podwórzku magistratu

Wiec publiczny w sprawie oderwania Chełmszczyzny.

Upraszamy Towarzyszy o liczne zjawienie się na wiecu.

Krakowski Komitet miejscowy P. P. S. D.

Rada państwa.

Wiedeń, 14 maja.

Wśród wniosków na dzisiejszym posiedzeniu Izby posłów postawionych znajduje się między innymi wniosek nagły posła Sustersicza i tow. w sprawie bośniackiego banku agrarnego.

Izba przystąpiła do dalszych obrad nad wnioskiem nagłym posła Rychtery i tow. w sprawie rolników, uprawiających buraki.

Po przemówieniu mowców generalnych uchwalila Izba nagłość wniosku i przystąpiła do obrad merytorycznych.

Sprawa banku bośniackiego w komisji anaksyjnej.

Wiedeń. Na wczorajszym posiedzeniu poseł Okuniewski (Ukr.) oświadczył, że Rusini osadzają sprawę wyłącznie ze stanowiska interesu państwowego. Uwolnienie chłopów wogóle, a szczególnie bośniackich, jest ważną sprawą publiczną, której się nie powinno oddawać przedsiębiorstwu prywatnemu. Podejrzaniem jest, że w chwili krytycznej przychodzi jakaś tajemnicza siła i wyrządza nam szkodę. Gdyby takie wypadki miały się powtarzać, przyszłość Austrii byłaby smutną. Koniecznym jest uregulowanie sprawy przynależności państwowej obywateli bośniackich.

Wkońcu oświadczył imieniem Rusinów, że głosować będzie za rezolucjami Vukovicia, a w razie ich odrzucenia za rezolucją Redlicha.

Przemówienie posła Daszyńskiego.

Posel tow. Daszyński wywoził, że wszystkie usiłowania ratowania rządu nie są uzasadnione w naturze samej sprawy, a są tylko wynikiem interesów polityki partyjnej. Partya chrestiańska-socjalna zawsze walczy przeciw rządowi, który o całej sprawie z początku nie wiedział, a później okazał się słabym, aby spełnić swój obowiązek. Wszyscy członkowie komisji są zgodni w osadzaniu sprawy. Rząd czuły byłby z pewnością wyciągnął z tego konsekwencje. Komisja słusznie potępiła postępowanie wspólnego ministra skarbu Buriana, ale jego akcja byłaby niemożliwą, gdyby rząd austriacki jej się był sprzeciwił. Mówca, że rząd jest za słabym, ale i najslabszy rząd ma w dymisji broń w ręku. Rząd powinien być stanąć przed parlamentem i powiedzieć, że w Budapeszcie chcą wydać kmieci bośniackich bankowi wawarskiemu, zamiast tego jednakże zawarto zginiły kompromis, który nie wystarczy nawet chrestiańsko-socjalnym ani Polakom, albowiem wnieśli oni rezolucję przeciw bar. Burianowi i przeciw bankowi agrarnemu. A więc i oni są oburzeni, mimo to powiadają, że rząd austriacki sprawił się dobrze.

Jest niezrozumiałem, jaki interes partya chrestiańsko-socjalna ma w kurczeniu ratowaniu tego rządu. Mowca nie żywi żadnej nienawiści przeciw rządowi, lecz raczej współczucie. Jest ubolewania godnem, że parlament i wielkie partye demokratyczne, jak chrestiańsko-socjalna, zmuszone są kompromitować się. Nic jednak nie pomogą usiłowania zatuszowania rzeczywistej woli komisji, byle ratować rząd; on przecież wyjdzie z komisji osłabiony i przysięgają, że stało się coś z zgodą rządu wbrew woli parlamentu. Lepiej odrazu przyłożyć ostry nóż, aniżeli męczyc ten rząd długi czas jeszcze tępiem nożem.

Uchwała komisji może być przestrogą dla przyszłych rządów i może wyświadczyć ludowi i parlamentowi wielką przysługę i usunąć raz na zawsze z gospodarki w Bośni i Hercegowinie.

Posel tow. dr Adler polemizował z wódmami Gessmanna i oświadczył, że socjaliści będą w pierwszej linii głosować za rezolucją posła Daszyńskiego, w drugiej linii za rezolucjami Vukovicia.

Posel Bielowiak (chrz. soc.) zwrócił się przeciw socjalistom, którzy „dla popularności” zwalczają rząd austriacki.

Po faktycznych sprostowaniach było się

głosowanie.

Pierwszą rezolucję Vukovicia, potępiającą udzielenie koncesji, odrzucono w imiennym głosowaniu 26 głosami przeciw 21. Odrzucono także taką samą większością drugą jego rezolucję, domagającą się unieważnienia postanowień gwarancyj państwa za straty banku agrarnego; odrzucono i trzecią rezolucję, domagającą się wcielenia do nowej kon-

BRONISŁAW PIŁSUDSKI.

Chińscy rewolucyoniści.

„Wszystko zależy od waszej woli. Zechcecie — a przetrniemy dalszą gospodarkę Mandżurów w naszym kraju. Chcąc przepędzić ich od siebie, nie czujemy do nich nienawiści jako do obcej rasy. Nie nawidzimy tylko tych, którzy szkodzą Chińczykom. Jeżeli jednak zwyciężymy, to nie zechcemy użyć nad nimi przemocy.”

„Podczas najścia Mandżurów były miasta, w których plądrowali oni i zabijali bez przerwy przez dziesięć dni. My tem samem im nie odpłacimy. Lecz gdyby oni zechcieli powtórzyć swe haniebne zbrodnie, za skutki tego nie byłibyśmy odpowiedzialni. My i oni żyć w jednym kraju nie możemy. I jeżeli Mandżurowie nie ustąpią i uparcie będą się trzymali władzy nad chińskim narodem, to powszechne powstanie jest nieuniknione.”

„Gdy obecny rząd będzie zniesiony, ogłosimy władzę ludu i postaramy się wyrwać korzenie szkodliwych urzędów, które są dotychczas szanowane i uważane za niezbędne. W Chinach absolutna monarchia istnieje już kilka tysięcy lat. Lecz swobodni i równi wobec prawa obywatele nie mogą znosić takiego rządu. Gdy pierwszy cesarz z chińskiej dynastji Mingów

przepędził w r. 1368 Mongołów, wrócił on samodzielną chińską narodowość, lecz zachował tradycyjny ustrój absolutnej monarchii. I oto trzysta lat potem Chiny podbite zostały przez Mandżurów. To dowodzi, jak słabą jest monarchia despotyczna. Bez radykalnej i głębokiej zmiany w tym względzie nie będzie trwałego postępu.”

Dlatego też mowca uważa, że nie można rozdzielać tych dwóch kwestyj, lecz muszą one być rozwiązane jednocześnie: po przepędzeniu z kraju Mandżurów powinna być ogłoszona demokratyczna republika. Gdyby zaś obecnie na tronie siedział Chińczyk, to i wówczas należałoby bez wahania dażyć do rewolucji politycznej.

„Wprzódby celem przewrotów politycznych było osadzenie na tronie jednej osoby zamiast drugiej. Gdybyśmy także dażyli do tego celu, to czekałaby nas niechybna zguba. Lecz kraj nasz nie może już dłużej być uważany za czyjąś prywatną własność. A teraz wszak i cudzoziemcy bardzo się łakomią na Chiny. Dlatego też więcej niż kiedykolwiek musimy utworzyć silny rząd, władzę ludu.”

„W chwili obecnej wszyscy w Chinach są zahypnotyzowani słowem „konstytucja”. Mandżurowie wydali już kilka edyktów w tej kwestji i przygotowują się do wprowadzenia w życie konstytucyjnych rządów.

„Starałem się poznać wszystkie konstytucje, istniejące na świecie, i powiem, że są one dwojakiego rodzaju — jedna pisana, druga niepisana. Z pierwszych najlepszą jest amerykańska, z drugich — angielska. Lecz my ślepo się trzymać nie będziemy ani jednej, ani drugiej. W angielskiej konstytucji trzy zasadnicze władze (prawodawcza, wykonawcza i sądowa) nie są zbyt jasno oddzielone od siebie; w amerykańskiej odwrotnie granica dzieląca je jest zbyt jaskrawo zaznaczona. Sto lat temu amerykańska konstytucja była przykładem doskonałości. Lecz od tego czasu dużo się zmieniło: ekonomiczny rozwój państwa zrobił szalone kroki, siła bogactwa się wzmogła, ziemia podrożała i konstytucja nie odpowiada wymogom nowych warunków.”

Mowca uważa, że koniecznym jest urządzenie zupełnie samodzielnej władzy kontrolującej i zachowanie istniejących w Chinach egzaminów dla urzędników, którzy powinni przekonać, że są zdolni do odpowiedzialnej pracy sług ludu i nie staną się ślepelem narzędziem czyichś ambitnych zachcianek, cudzej woli. Te surowe kontrolujące egzaminy uważa za ważniejsze, niż sposób ustanawiania urzędników, t. j. naznaczanie z góry, lub obieralność ich przez lud.

Następnie mowca przechodzi do rozwią-

zania problemu społecznego, który jego zdaniem jest bardzo skomplikowany, nawet niezrozumiały, o ile się nie zamysli nad nim głębiej.

„Dwie kwestye uprzednie (walka o niepodległość i ogłoszenie republikańskiego rządu) dla nas noszą charakter nagłości. Lecz trzeba być przygotowanym do tych klęsk, które nas czekają w przyszłości, więc musimy sięgnąć okiem daleko na przód. Oto dlaczego trzeba zbadać stosunki społeczne. W Europie i Ameryce są one nadzwyczaj skomplikowane. W Chinach zaś tylko z czasem wyniknie zaostrenie w stosunkach klasowych. Do akcyj rewolucyjnych ludzie przystępują tylko z przymuszeni koniecznością. Ponieważ jeden z drugich następujące przewroty są zgrabne dla narodu, więc dokonawszy przewrotu politycznego, będziecie musieli wyżyć siły, by polepszyć stan warunków społecznych i uniknąć możliwej rewolucji ekonomicznej.

„Z końcem XIX stulecia socjalizm zrobił ogromne postępy. Wprzódby, gdy kultura materyalna nie rozwijała się tak szybko, idee socjalistyczne nie miałyby żadnej siły. Nabierały one wpływu odpowiednio do rozwoju kultury. Postaram się to wytłómaczyć jaśniej.”

(Dokończenie nastąpi).

OBUWIE

najlepszych wyrobów, męskie, damskie i dziecięce, pantofle, kalosze rosyjskie i krajowe **zakupuje się najtaniej**

w Domu towarowym ABRAHAMA LINDENBAUMA, Kraków, Dietłowska 41-43

CENY STAŁE!

DROBNE OGŁOSZENIA

Za znos w „Drebnym ogłoszeniu” liczymy za każde słowo 6 hal., tytuł 20 hal.

Do sprzedania zaraz na korzystnych warunkach, dom parterowy murowany, parcela i sklep. Wiadomość w Dziale inżynierskim „Naprzodu”, pl. W.W. Świętych L. 8.

Młody człowiek

izr., poszukuje posady pomocnika buchaltera, magazyniera lub inkasenta. Łaskawe zgłoszenia: A. Z. Posterestante Podgórze.

Mieszkanie

składające się z 4 pokoi, przedpokoj, kuchni i łazienki gazowej przy ulicy Starowińskiej L. 6, na III piętrze, od 1 lipca do wynajęcia.

„Szum”, „szum”, „szum”
jeden najskuteczniejszy i najtańszy środek do konserwowania włosów, do wygubienia parpi i łupieżu. Pakiet 25 hal. Wszędzie do nabycia.

Dochód

60—100 koron miesięcznie mogą osiągnąć kobiety mające znajomości. Zgłoszenia przyjmuje: Jakób Grobler ul. Starowińska 6, od godz. 10—11 przed południem.

Soki, kompoty,

musztarda pomidorowa i inne przyprawy do nabycia. Żądać cennika. Emilia Rysakiewiczowa w Nowym Sączu.

Meble.

Urządzenie pokoju jadalnego, sypialnego i kawalerskiego, jako też różne drobne rzeczy są z powodu zmiany mieszkania do sprzedania. Ul. Radziwiłłowska L. 8, I p., 1 drzw.

Kamieniarzy

zdolnych do robót budowlanych i pomnikowych umiających rycie piśmo w każdym kamieniu przyjmują zaraz na stałe. Franciszek Langer, egz. i konc. majster kamieniarski w Samborze, ul. Trybunalska.

Pierwsza koncesjonowana przez c. k. Namiestnictwo

Szkoła kroju i szycia

otwiera kurs najłatwiejszego francuskiego kroju systemu Worth'a, trwający 4—5 tygodni. Zgłoszenia przyjmuje się codziennie. Dla niezamężnych pań opłata zniżona.

Ogłoszenie licytacji.

Filla c. k. uprzyw. galic. akc. **Banku hipotecznego w Krakowie** podaje do publicznej wiadomości, iż 15 czerwca 1909 roku o godz. 9½ rano, odbędzie się w lokalu Filii przy ulicy Brackiej L. 1, parter

Publiczna sprzedaż KOSZTOWNOŚCI

I PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH do dnia 31 maja 1908 r. zastawionych, a nie wykupionych lub nie prolongowanych. Wzywa się zatem strony interesowane, aby we własnym interesie przed terminem licytacji do dnia 14 czerwca 1909 r. włącznie poprosiły z wykupem lub prolongowaniem swoich zastawów. UWAGA: W dniu licytacji nie przyjmuje się ani wykupu, ani prolongacji zastawów, przeznaczonych do sprzedaży.

110 FILII

NASTĘPUJĄCE FILIE W GALICJI:

Jarosław
Kołomyja
Tarnów
Rzeszów
Nowy Sącz
Stanisławów
Przemyśl
Lwów
Czerniowce

1800 par tygodniowej produkcji

Bergsteigery męskie K 16
American Style czarne i żółte

NADZWYCZAJ TANIE

TRWAŁE, ELEGANCKIE I UZNANE ZA DOBRE

Buciki damskie do sznur. K 650
bardzo trwałe

jest

OBUWIE

firmy

Alfred Fränkel, spół. kom.

Główny skład największej fabryki obuwia w Monarchii
Kraków, Rynek gł. L. 14. Zastępcą L. Steigler.

Specjalność: Wyrób Goodyear, towar światowy, obecnie najdoskonalsze obuwie!!!

Buciki damskie do sznur. K 1250
szwarc Goodyear Welt

**Jakość wypróbowana!
Największy wybór!**

Półbuciki damskie
szwarc Goodyear Welt
czarno i żółto od 7-50 do

1200
zatrudnionych
i robotników

NASTĘPUJĄCE FILIE W GALICJI:

Jarosław
Kołomyja
Tarnów
Rzeszów
Nowy Sącz
Stanisławów
Przemyśl
Lwów
Czerniowce

Wykonanie nadzwyczaj staranne

ZOFIA BIEŚIADECKA

Przez Wysokie
i Namiestnictwo
koncesjonowane

Biurowo podróży

Zofii Bieśiadckiej
Oświęcim (dworzec)

sprzedaje
bilety okrętowe do

Ameryki

I, II i III kl. dla parostatków pocztowych, oraz bilety kolejowe dla kolei północno-amerykańskich we wszystkich kierunkach.
Ceny bardzo niskie w porównaniu z innymi biurami.
Bilety okrętowe do Kanady i bilet kolejowy do Nowego Jorku.
Przepisy darmo i opłatnie

Płaski zegarek

syst. **OMEGA**
prawdziwe amerykańskie, złoto z pięknym łańcuszkiem imitacji złota amerykańskiego, duble cechowane
tylko 10 kor.

z 3-letnią gwarancją.
JÓZEF FEIGENBAUM
Zakład zegarmistrzowski,
Kraków, Bracka 11. Większa repara-cja zegarka tylko 1 kor. 60 hal.

Kupujcie!!!

artystyczne kartki korespondencyjne po 14 hal. za sztukę

SPÓŁKI WYDAWNICZEJ „WISŁA”
KRAKÓW, KARMEŁICKA 7.

Przepiękne reprodukcje obrazów najslawniejszych malarzy polskich.

GORSETY „Directoire”

odoskonalone według modeli angielskich i francuskich, jedynie eleganckie, modne i wygodne dostać można tylko

GORSETY „Directoire”
w pierwszej krajowej fabryce gorsetów
H. Schmiedlera, Kraków, Stradom 15
Filia: ulica Grodzka 1. (wchód przez aleję).

Gorsety le Néos, opaski la Néa
Dra Frz. Glenarda w Paryżu.

Marki różnych krajów
używane i nieużywane sprzedaje się bardzo tanio. Kraków, ul. Topolowa 4, parter oficyny, drzwi wprost.

Maszyna
do cięcia ciasta jest do sprzedania.
Herman Morgenbesser ul. Dietla 65.

Główna wygrana fr. 300.000

Losowanie 1 czerwca

LOSZY TURECKIE

Losy Tureckie mają 6 losowań rocznie: 1/2, 1/4, 1/6, 1/8, 1/9, 1/12.

Główne wygrane fr. 600.000, 309.000 i liczne znaczne uboczne wygrane.

Najmniejsza wygrana fr. 240 = Kor. 228. Do nabycia za gotówkę po kursie dziennym, następnie polecam:

1 Los Turecki w 34 ratach miesięcznych . . po kor. 7—
5 Losów Tureckich w 27¼ ratach miesięcznych . . „ 40—

Wyłączne niepodzielne prawo gry na podstawie prawnie wystawionego dokumentu sprzedaży zaraz po przesłaniu wprost do mnie pierwszej raty przekazem pocztowym, następnie czekiem pocztowej kasy oszczędności.

EDWARD URBAN

Dom bankowy

Berne (Mor.) Grosser Platz Nr. 23-25
(we własnym domu)

519 6

Uczciwych stałych odsprzedańców przyjmuję.

Ceny tanie.

Dobra prowizja.

Szanowna Pani Gospodyni!

Proszę spróbować

Munka mydło jędrne

Marki ochronne: „Nosorożec” lub „Kosa”.

Skutek niezrównany!

Szymon Munk, Fabryka mydła w Żywcu 7.
Założona w roku 1846.

Wiedeński Bank Związkowy Filia w Krakowie

Kraków — Rynek główny, Linia A-B 44.

Kapitał akcyjny 130 milionów koron.

Fundusze rezerwowe 39 milionów koron.

Przyjmuje wkładki w rachunku bieżącym i na książeczki wkładowe. Podatek rentowy opłaca bank z własnych funduszy. Kupno i sprzedaż papierów wartościowych, walut i dewiz. Udziela pożyczek wekslowych, na zastaw walorów, przyjmuje depozyty w przechowanie.

Wypłaca kupony i wylosowane efekty, przyjmuje wszelkie zlecenia giełdowe.

Udziela ustnych i pisemnych informacji w tym kierunku.